

VSDTP:n VAALIOHJELMA¹⁴⁰

Työläistoverit ja kaikki Venäjän kansalaiset!

Aivan piakkoin tullaan toimittamaan IV Valtakunnanduuman vaalit. Sekä eri poliittiset puolueet että itse hallitus valmistautuvat jo täyttä päätä vaaleihin. Valveutuneen proletariaatin puolue, joka vuoden 1905 maineikkaalla taistelullaan antoi ensimmäisen tuntuvan iskun tsarismille ja sai siltä kiskaistua edustuslaitokset, Venäjän Sosialidemokraattinen Työväenpuolue kehottaa kaikkia äänioikeutettuja samoin kuin „oikeudettomiakin”, jotka muodostavat valtavan suuren enemmistön, osallistumaan mitä tarmokkaimmalla tavalla vaaleihin. Kaikkien niiden, joiden pyrkimyksenä on työväenluokan vapauttaminen palkkaorjuudesta, kaikkien niiden, joille Venäjän vapautuksen asia on kallis, tulee viivyttelämättä ryhtyä toimeen, jotta myös neljännen, tilanherrain Duuman vaaleilla autettaisiin vapaustaistelijain yhteenliittymistä ja voimistumista ja edistettäisiin Venäjän demokraattisten ainesten valveutumista ja järjestymistä.

Viisi vuotta on kulunut vuoden 1907 kesäkuun 3 pn valtiokaappauksesta, jolloin Nikolai Verinen, Hodynin tsaari, ensimmäisen ja toisen Duuman „voittaja ja hävittäjä”, viskasi sivuun valansa, lupauksensa ja manifestinsa ryhtyäkseen kostamaan yhdessä tilanherrain mustan sotnian ja lokakuulaiskauppiaiden kanssa Venäjän työväenluokalle ja kaikille vallankumouksellisille aineksille, t.s. väestön valtavalle enemmistölle, viidennen vuoden vallankumouksen vuoksi.

Kostaminen vallankumouksen johdosta on ollut leimaantavana koko III Duuman kaudelle. Tsarismän vainotoinmenpiteet eivät ole vielä koskaan olleet Venäjällä noin

hillittömiä. Viidessä vuodessa on lyöty Venäjän historian kolmen vuosisadan hirsipuuennätys. Karkotuspaikat, pakkotyöleirit ja vankilat eivät ole koskaan olleet niin täpösen täynnä poliittisia vankeja eikä voitettuja ole koskaan piinattu ja kidutettu niin kuin Nikolai II:n aikana. Koskaan ennen ei ole ollut sellaista hillitöntä kruununvarkautta, sellaista virkamiesten säädyttömyyttä ja mielivaltaa — heidän intonsa taistelussa „kerettiläisyyttä” vastaan kuittaa kaiken — eikä sellaista yleensä pieneläjän ja eritoten talonpojan pilkkaamista kenen tahansa virkamiehen taholta. Koskaan ei vielä ole vainottu yhtä innokkaasti, yhtä kiukkuisesti ja yhtä häikäilemättömästi juutalaisia ja niin ikään myös muita kansallisuuksia, jotka eivät kuulu hallitsevaan kansakuntaan.

Antisemitismi ja mitä karkein natsionalismi ovat muodostuneet hallituspuolueen ainoaksi poliittiseksi ohjelmaksi ja Purishkevitsh nykyisen tsaristisen monarkian kaikkien hallintomenetelmien ainoaksi kaikinpuoliseksi, täydelliseksi ja totuudenmukaiseksi ilmaisijaksi.

Entä mikä on tulos noista vastavallankumouksen riehumisista?

Yksinpä yhteiskunnan „ylä”-luokatkin, riistäjäluokat, alkavat tajuta, ettei tällainen elämä käy edelleen päinsä. Lokakuulaiset itse, III Duuman valtapuolue, vallankumouksen pelästyttämän ja esivallan edessä matelevan tilanherran ja kauppiaan puolue, tuovat lehdistössään yhä useammin ja useammin julki sen vakaumuksensa, että tsaari ja aateliset, joita lokakuulaiset ovat palvelleet uskollisesti ja vilpittömästi, ovat johdattaneet Venäjän umpikujaan.

Oli aika, jolloin tsaristinen monarkia oli Euroopan santarmi, varjellen taantumusta Venäjällä ja auttaen tukahduttamaan väkivaltaisesti kaiken vapausliikkeen Euroopassa. Nikolai II on mennyt niin pitkälle, että tsaari ei ole nykyään ainoastaan Euroopan, vaan myös Aasian santarmi, joka juonittelulla, rahalla ja mitä petomaisimmalla väkivallalla pyrkii tukahduttamaan kaiken vapausliikkeen Turkissa, Persiassa, Kiinassa.

Mutta tsarismien mitkään petomaisuudet eivät voi pysäyttää Venäjän kehitystä. Se edistyy kuitenkin, vaikka Purishkevitshit, Romanovit, Markovit — nuo maaorjanomistajain viimeiset jälkeläiset — kuinka ruhjoisivat ja runtelsivat Venäjää. Ja sitä mukaa kuin sen kehitys kulkee

eteenpäin, vaaditaan yhä tiukemmin poliittista vapautta. Venäjä samoin kuin mikään muukaan maa XX vuosisadalla ei voi elää ilman poliittista vapautta. Mutta voitaisiinko odottaa poliittisia uudistuksia tsaristiselta monarkialta, kun tsaari on hajottanut kummatkin ensimmäiset Duumat ja polkenut jalkoihinsa oman, lokakuun 17 p:nä vuonna 1905 antamansa manifestin? Voitaisiinko odottaa poliittisia uudistuksia nyky-Venäjällä, kun virkamiesten joukkio tekee pilkkaa kaikista laeista tietäen, että tsaari ja tämän aateveijet painavat kaiken villasella? Emmekö näkisi sitä, miten tsaarin omaa ja hänen sukukuntansa suojelusta hyväksi käyttäen eilen Iliodor, tänään Rasputin, eilen Tolmatshov, tänään Hvostov, eilen Stolypin, tänään Makarov — polkevat jalkoihinsa kaikki lait? Emmekö näkisi sitä, että Valtakunnanneuvoston toimesta tai Nikolai Verisen omasta määräyksestä hyljätään ja ruhjotaan vähäisimmätkin, aivan naurettavan mitättömät tilanherrain Duuman ehdottamat „reformit”, reformit, joiden tarkoituksena on tsaarivallan elvyttäminen ja lujittaminen? Emmekö tietäisi, että mustasotnialainen murhaajajoukkio, joka nurkan takaa ammuskelee esivallalle epämieluisia edustajia, joka toimittaa pakkotyöleireille II Duuman sosialidemokraattisia edustajia, joka on alati puuhaamassa pogromeja ja kaikkialla rosvoamassa julkeasti kruunun varoja — on tsaarin erikoisessa suosiossa ja saa tältä varsin huonosti salattua apua, suuntausta ja ohjausta? Katsokaa, miten on käynyt Nikolai Romanovin aikana niille Venäjän kansan tärkeimmille poliittisille vaatimuksille, joiden vuoksi kansan parhaimmisto on $\frac{3}{4}$ vuosisataa käynyt sankarillista taistelua ja joiden vuoksi vuonna 1905 nousivat miljoonat. Sopiiko Romanovien monarkian rinnalle yleinen, yhtäläinen, välitön äänioikeus, kun ensimmäisen ja toisen Duuman vaaleissa tsarismi polki maahan äänioikeuden, joka ei ollut edes yleinen, ei yhtäläinen eikä välitön? Sopiiko tsaarin monarkian rinnalle liittoutumis-, yhdistymis- ja lakkovapaus, kun taantumuksellisenkin, rujo vuoden 1906 maaliskuun 4 p:n laki¹⁴¹ on kuvernöörien ja ministerien toimesta tyhistetty kokonaan olemattomaksi? Eivätkö vuoden 1905 lokakuun 17 p:n manifestin sanat „kansalaisvapauden horjumattomista perustoista”, „todellisesta henkilöllisestä koskemattomuudesta”, „omantunnonvapaudesta, sanan-, kokoontumis- ja liittoutumisvapaudesta” kuulosta pilkanteolta? Tsaarin

jokainen „alamainen” näkee joka päivä tuon pilkan-
teon.

Ei! Olemme saaneet kylliksemme siitä liberaalisesta valheesta, että vapauden ja vanhan vallan yhdistäminen on muka mahdollista, että tsaristisen monarkian vallitessa voi muka olla poliittisia uudistuksia. Nuo lapselliset harhakuvitelmat Venäjän kansa sai maksaa vastavallankumouksen antamalla raskailla opetuksilla! Ken vakavissaan ja vilpittömästi tahtoo poliittista vapautta, hän nostakoon ylväästi ja rohkeasti *tasavallan* lipun, ja tsaarin ja tilanherrain joukkion politiikka on jatkuvasti kokoava Venäjän demokratian *kaikkia* eläviä voimia tuon lipun alle.

Oli aika — eikä siitä ole kulunut kovinkaan kauan — jolloin tunnus: alas itsevaltius! tuntui Venäjää varten liian edistykselliseltä. VSOT heitti kuitenkin tuon tunnuksen, työläisten märkiosastot yhtyivät siihen ja veivät sen joka puolelle maata; 2—3 vuodessa tuosta tunnuksesta tuli „kansan sananparsi”. Siis työhön, työläistoverit ja Venäjän kaikki kansalaiset, jotka ette halua, että maamme lopullisesti juuttuisi paikoilleen, kymmenien miljoonien sivistymättömyyteen, oikeudettomuuteen ja hirveään kurjuuteen! Venäjän sosialidemokraatit, Venäjän työläiset ovat saava aikaan sen, että Venäjän maalla tulee kansan sananpariksi: alas tsaristinen monarkia! Eläköön Venäjän demokraattinen tasavalta!

Työläiset! Muistakaa vuosi 1905: lakkotaistelullanne te nostitte miljoonat työtätekevät uuteen elämään, tiedonvaloon ja vapauteen. Kymmenien vuosien tsaristiset uudistukset eivät ole antaneet eivätkä voi antaa kymmenetäkään osaa niistä elämänne parannuksista, jotka te silloin saitte joukkotaistelulla. Tilanherrojen Duuman toimesta — ja kadettien osanotolla — runnellun työväenvakuutusta koskevan lakiehdotuksen kohtalo on vielä kerran osoittanut sen, mitä työläiset voivat odottaa „ylhäältäkin”.

Vastavallankumous on vienyt miltei kaiken sen, minkä valloitimme, mutta työläisnuorison, Venäjän kasvavan ja voimistuvan proletariaatin voimaa, reippautta ja uskoa asiansa voittoon se ei ole vienyt eikä voikaan viedä.

Eläköön uusi taistelu työläisten elinehtojen parantamiseksi, työläisten, jotka eivät halua jäädä tehtaiden pakko-työorjiksi! *Eläköön 8-tuntinen työpäivä!* Ken haluaa vapautta Venäjällä, sen on autettava luokkaa, joka vuonna

1905 kaivoi haudan tsaristiselle monarkialle ja joka Venäjällä koittavassa vallankumouksessa on syöksevä tuohon hautaan Venäjän kaikkien kansojen pahimman vihollisen.

Talonpojat! Te lähetitte I ja II Duumaan omia trudovik-kiedustajianne uskoen tsaaria ja luottaen saavanne hänet sovinnolla suostumaan tilanherrojen maiden luovuttamiseen kansalle. Teillä on nyt ollut mahdollisuus vakuuttua siitä, että puolustaessaan tilanherroja ja virkamiehiä tsaari — Venäjän suurin tilanherra — ei kaihda mitään vääränvalantekoa, mitään laittomuutta, mitään väkivaltaa eikä mitään verenvuodatusta. Onko siedettävä maoorjanomistajien jälkeläisten iestä, kärsittävä vaiteliaana virkaherrojen pilkkaa ja piinausta ja kuoltava kiduttavaan nälkään ja nälän ja äärimmäisen puutteen aiheuttamiin tauteihin sadoin tuhansin ja miljoonin — vai kaadettava taistelussa tsaristista monarkiaa ja tsaarin ja tilanherrojen Duumaa vastaan, valloittaaksemme lapsillemme edes jonkinverran siedettävän ja inhimillisen elämän?

Siinä kysymys, joka Venäjän talonpojilla on edessään. Sosialidemokraattinen työväenpuolue kutsuu talonpoikia taisteluun täyden vapauden puolesta ja sen puolesta, että kaikki tilanherrojen maat annettaisiin talonpojille ilman mitään lunastusmaksua. Almuilla ei poisteta talonpoikien kurjuutta eikä pelasteta talonpoikia nälänhädästä. Talonpojat eivät vaadi armopaloja, vaan sitä maata, jota he ovat vuosisatoja kostuttaneet hiellään ja verellään. Talonpojat eivät kaipaa esivallan ja tsaarin holhousa, vaan vapautta virkamiehistä ja tsaarista, vapautta hoitaa itse omat asiansa.

Auttakoot IV Duuman vaalit joukkojen poliittisen tajun selvenemistä, niiden saamista jälleen mukaan ratkaisevaan taisteluun. Vaaleissa kamppailevat kolme johtavinta puoluetta: 1) mustasotnialaiset, 2) liberaalit ja 3) sosialidemokraatit.

Mustasotnialaisiin kuuluvat oikeistolaiset, „natsionalistit” ja lokakuulaiset. Kaikki ne ovat hallituksen kannattajia, joten niiden välisillä erimielisyyksillä ei voi olla mitään vakavampaa merkitystä. Armoton taistelu kaikkia näitä mustasotnialaisia puolueita vastaan — siinä tunnuksemme!

Liberaaleihin kuuluu kadettipuolue („perustuslaillisdemokraattinen” eli „kansanvapauden” puolue). Tämä on liberaalisen porvariston puolue, joka tahtoo jakaa vallan

tsaarin ja maaorjuuttajatilanherröjen kanssa siten, ettei näiden valtaa hävitettäisi perustuksia myöten, siten, ettei valtaa annettaisi kansalle. Vaikka liberaalit vihaavatkin hallitusta, joka sysää heitä erilleen vallasta, auttavat sen paljastamista ja aiheuttavat sen riveissä horjuntaa ja sekasortoa, niin he vihaavat vielä verrattomasti enemmän vallankumousta, pelkäävät kaikkea joukkojen taistelua, suhtautuvat sitäkin enemmän epäroivästi ja horjuvasti kansan vapaustaisteluun, siirtyen ratkaisevina hetkinä petoksellisesti monarkian puolelle. Vastavallankumouksen aikana liberaalit ovat syrjäytyneet yhä enemmän ja enemmän vapaustaistelusta, asettuen kannattamaan tsarismmin „slaaivilais”-haaveita, pelaten „vastuuntuntoista oppositiota”, madellen tsaarin edessä „hänön majesteettinsa oppositiona” ja solvaten vallankumouksellisia ja joukkojen vallankumouksellista taistelua.

Venäjäñ sosialidemokraattinen työväenpuolue pystyi III mustasotnialais-Duumassakin nostamaan vallankumouksen lipun, se pystyi sieltä käsinkin auttamaan työläisten järjestämistä ja vallankumouksellista valistamista, talonpoikien taistelua tilanherröjä vastaan. Proletariaatin puolue on ainoa edistyksellisen luokan puolue, luokan, joka kykenee valloittamaan Venäjälle vapauden. Eikä puolueemme mene nyt Duumaan leikitelläkseen siellä „reformeilla”, se ei mene sinne „puolustukseen perustuslakia”, „taivuttaakseen” lokakuulaisia tai „karkottaakseen taantumuksen” pois Duumasta niin kuin kansaa pettävät liberaalit sanovat tekevänsä, vaan kutsuakseen Duuman puhujalavalta joukkoja taisteluun, selittääkseen sosialismin oppia, paljastaakseen hallituksen ja liberaalien jokaisen petoksen, paljastaakseen takapajuisten kansankerrosten monarkistiset ennakkoluulot ja porvarillisten puolueiden luokkajuuret — sanalla sanoen se menee sinne valmentaa Venäjän uuden vallankumouksen tietösten taistelijain armeijan.

Tsaarin hallitus ja mustasotnialaiset tilanherrat ovat täydellisesti ymmärtäneet sen, mitä vallankumouksen voimaa Duuman sosialidemokraattinen ryhmä sinänsä edustaa. Poliisi ja sisäministeriö ponnistelevat nyt kaikkiin voimin siihen suuntaan, ettei sosialidemokraatteja päästettäisi IV Duumaan. Siis yhdistykää, työläiset ja kansalaiset! liittykää VSDTP:n ympärille, joka äskettäin pidesssä konferenssissaan, toipuen routavuosien aiheuttamasta

hajaannuksesta, on jälleen koonnut voimansa ja nostanut lippunsa! Osallistukoon jokainen vaaleihin ja vaaliagitatioon — niin hallituksen ponnistukset murretaan, vallankumouksellisen sosialidemokratian punainen lippu pystytetään Duuman puhujalavalta myös poliisivallan alaisella, oikeudettomalla, vereen tahratulla, poljetulla ja nälkää näkevällä Venäjällä!

Eläköön Venäjän demokraattinen tasavalta!

Eläköön 8-tuntinen työpäivä!

Eläköön tilanherrain maiden konfiskoiminen!

Työläiset ja kansalaiset! Tukekaa VSDTP:n vaaliagitatiota! Valitkaa VSDTP:n ehdokkaita!

*Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen
Keskuskomitea*

*Kirjoitettu maaliskuun alkupäivinä 1912
Julkaistu erillisenä lentolehhtisenä
maaliskuussa 1912*

*Julkaistaan lentolehhtisen tekstistä,
joka on tarkistettu V. I. Leninin
korjuileman käsikirjoituksesta
otetun kopion mukaan*